

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 448/2004

z dne 10. marca 2004

o spremembi Uredbe (ES) št. 1685/2000 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/2003 glede upravičenosti izdatkov za aktivnosti, ki se sofinancirajo iz strukturnih skladov, in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1145/2003

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o strukturnih skladih⁽¹⁾ ter zlasti členov 30(3) in 53(2) Uredbe,

po posvetovanju z odborom, ustanovljenim v skladu s členom 147 Pogodbe, Odborom za kmetijske strukture in razvoj podeželja ter Odborom za strukture ribištva in ribogojstva,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Skupni sveženj pravil o izpolnjevanju pogojev za pridobitev pomoči je določen v Prilogi k Uredbi Komisije (ES) št. 1685/2000⁽²⁾. Navedena uredba je začela veljati 5. avgusta 2000.

(2) Izkušnje pa so pokazale, da je treba pravila o upravičenih izdatkih v več pogledih spremeniti.

(3) Zlasti je primerno priznati upravičenost dajatev za čezmejne finančne transakcije v okviru pomoči iz Peace II in pobud Skupnosti po odbitku pozitivnih obresti na predplačila.

(4) Treba je tudi pojasniti, da vplačila v sklade tveganega kapitala, posojilne in jamstvene sklade pomenijo dejansko plačane izdatke.

(5) Jasneje je treba tudi določiti, da upravičenost DDV za sofinanciranje ni odvisna od javnega ali zasebnega statusa končnega upravičenca.

(6) V zvezi z razvojem podeželja je treba razjasniti, da se pri določanju standardnih stroškov na enoto za nekatere naložbe v sektorju gozdarstva uporablja pravilo, po katerem se izdatki dokazujejo s prejetimi računi, kar pa ne posega v posebna pravila, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 445/2002 z dne 26. februarja 2002 o podrobnih

¹ UL L 161, 26.6.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1105/2003 (UL L 158, 27.6.2003, str. 3).

² UL L 193, 29.7.2000, str. 39. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1145/2003 (UL L 160, 28.6.2003, str. 48).

pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 o podpori za razvoja podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS)³.

(7) Zaradi jasnosti in boljše preglednosti se Priloga k Uredbi (ES) št. 1685/2000 v celoti nadomesti.

(8) Uredbene določbe o plačilih v sklade tveganega kapitala, posojilne in jamstvene sklade in glede upravičenosti DDV so povzročile težave pri razlaganju.

(9) Ob ustreznem upoštevanju načela enakega obravnavanja in da bi upoštevali stroške iz naslova čezmejnih finančnih dajatev, je treba ustrezna pravila uporabljati za nazaj.

(10) Uredba (ES) št. 1685/2000 je bila ustrezno spremenjena z Uredbo (ES) št. 1145/2003. Pri sprejemanju navedene uredbe pa niso bile v celoti upoštevane zahteve glede postopka v odboru in je zato treba Uredbo (ES) št. 1145/2003 preklicati. Ta uredba naj bi se zato uporabljala od začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1145/2003.

(11) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za razvoj in preobrazbo regij –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1145/2003 se razveljavi.

Člen 2

Prilogo k Uredbi (EGS) št. 1685/2000 nadomesti Priloga I k tej uredbi.

Člen 3

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 5. julija 2003.

Od 5. avgusta 2000 se uporabljajo naslednje točke iz Priloge:

(a) v pravilu 1 točke 1.3, 2.1, 2.2 in 2.3;

(b) v pravilu 3 točka 1;

(c) v pravilu 7 točke 1 do 5.

³ UL L 74, 15.3.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 963/2003 (UL L 138, 5.6.2003, str. 32).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. marca 2004

Za Komisijo

Michel BARNIER

Član Komisije

PRILOGA I

PRAVILA O UPRAVIČENOSTI

Pravilo št. 1: dejansko plačani izdatki

1. PLAČILA KONČNIH UPRAVIČENCEV

1.1 Plačila, ki jih opravijo končni upravičenci v smislu tretjega pododstavka člena 32(1) Uredbe (ES) št. 1260/1999 (v nadaljnjem besedilu "splošna uredba"), so v obliki gotovine ob upoštevanju izjem, navedenih v točki 1.5.

1.2 V programih pomoči po členu 87 Pogodbe in pomoči, ki jo odobrijo organi, imenovani v državah članicah, "plačila končnih upravičencev" pomenijo pomoč, ki jo posameznim prejemnikom plačajo organi, dodeljevalci pomoči. Plačila pomoči končnih upravičencev morajo biti utemeljena s sklicevanjem na pogoje in namene pomoči.

1.3 Plačila v sklade tveganega kapitala, posojilne in jamstvene sklade (vključno s skladi z deležem v tveganem kapitalu) se obravnavajo kot "dejansko plačani izdatki" v smislu tretjega pododstavka člena 32(1) splošne uredbe, če sredstva izpolnjujejo zahteve iz pravila 8 oziroma 9.

1.4 V primerih, razen tistih iz točke 1.2, "plačila končnih upravičencev" pomenijo plačila, ki jih opravijo organi ali javna ali zasebna podjetja, opredeljena v programskem dopolnilu v skladu s členom 18(3)(b) splošne uredbe, ki so neposredno pristojna za naročilo določene aktivnosti.

1.5 Pod pogoji iz točk 1.6, 1.7 in 1.8 so lahko del plačil iz točke 1.1 tudi amortizacija, prispevki v naravi in režijski stroški. Vendar sofinanciranje aktivnosti iz strukturnih skladov na koncu ne sme presegati skupnih upravičenih izdatkov, brez prispevkov v naravi.

1.6 Stroški amortizacije nepremičnin ali opreme, ki so v neposredni povezavi s cilji aktivnosti, so upravičeni izdatki pod pogojem, da:

- (a) nacionalna nepovratna sredstva ali nepovratna sredstva Skupnosti ne prispevajo k nabavi takih nepremičnin ali opreme;
- (b) se stroški amortizacije računajo v skladu z ustreznimi računovodskimi predpisi; in
- (c) se stroški nanašajo izključno na obdobje sofinanciranja zadevne aktivnosti.

1.7 Prispevki v naravi so upravičeni izdatki pod pogojem, da:

- (a) jih sestavljajo zagotavljanje zemljišč ali nepremičnin, opreme ali materialov, raziskav ali strokovne aktivnosti ali neplačanega prostovoljnega dela;
- (b) ne nastanejo v zvezi z ukrepi finančnega inženirstva iz pravil 8, 9 in 10;

(c) je njihovo vrednost mogoče neodvisno oceniti in revidirati;

(d) pri zagotavljanju zemljišč ali nepremičnin potrdi vrednost neodvisni usposobljeni cenilec ali pooblaščen uradni organ;

(e) se pri neplačanem prostovoljnem delu njegova vrednost določi ob upoštevanju porabljenega časa in običajne urne ali dnevne postavke za opravljeno delo; in

(f) se po potrebi upoštevajo določbe pravil 4, 5 in 6.

1.8 Režijski stroški so upravičeni izdatki pod pogojem, da temeljijo na realnih stroških, povezanih z izvajanjem aktivnosti, ki se sofinancira iz strukturnih skladov, in da se razporejajo sorazmerno z aktivnostjo v skladu z utemeljeno pravično in nepristransko metodo.

1.9 Določbe točk 1.5 do 1.8 se uporabljajo za končne prejemnike iz točke 1.2 pri programih pomoči po členu 87 Pogodbe in pomoči, ki jih odobrijo organi, imenovani v državi članici.

1.10 Države članice lahko za določanje upravičenih izdatkov po točkah 1.6, 1.7 in 1.8 uporabijo strožje nacionalne predpise.

2. DOKAZILO O IZDATKIH

2.1 Plačila končnih upravičencev, izkazana kot vmesna plačila in končna plačila, so praviloma podprta s prejetimi računi. Kadar to ni mogoče, so podprta z računovodskimi listinami enakovredne dokazne vrednosti.

2.2 V zvezi z razvojem podeželja se določba iz točke 2.1 pri določanju standardnih stroškov na enoto za nekatere naložbe v sektorju gozdarstva uporablja brez poseganja v posebna pravila, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 445/2002 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS).

2.3 Poleg tega so v primerih, ko so aktivnosti izvedene v okviru postopkov javnega naročanja, plačila končnih upravičencev izkazana kot vmesna plačila in končna plačila, ki so podprta s prejetimi računi, izdanimi v skladu z določbami podpisanih pogodb. V vseh drugih primerih, vključno z dodeljevanjem nepovratnih sredstev, se plačila končnih upravičencev, izkazana kot vmesna in končna, utemeljijo z izdatki (vključno z izdatki iz točke 1.5), ki jih dejansko plačajo zadevni organi ali javna ali zasebna podjetja med izvajanjem aktivnosti.

3. PODIZVAJALCI

3.1 Brez poseganja v uporabo strožjih nacionalnih predpisov izdatki za naslednje podizvajalce niso upravičeni do sofinanciranja iz strukturnih skladov:

(a) podizvajalci, ki večajo stroške izvajanja aktivnosti brez dodajanja sorazmerne vrednosti;

(b) podizvajalci s posredniki ali svetovalci, katerih plačilo je opredeljeno kot odstotek skupnih stroškov aktivnosti, razen če taka plačila končni upravičenec ne utemelji s sklicevanjem na dejansko vrednost opravljenega dela ali storitev.

3.2 Glede vseh podizvajalskih pogodb se podizvajalci zavežejo, da bodo revizorskim in nadzornim organom zagotovili vse potrebne informacije v zvezi z aktivnostmi podizvajalcev.

Pravilo št. 2: računovodsko obravnavanje prejemkov

1. "Prejemki" za namene tega pravila zajemajo prihodke aktivnosti med njenim sofinanciranjem ali v toliko daljšem obdobju do zaključka pomoči, kolikor ga lahko določi država članica, od prodaje, oddaje, storitev, vpisnin/honorarjev ali drugih enakovrednih prejemkov razen:

(a) prejemkov, nastalih med gospodarsko dobo trajanja sofinanciranja naložb in ob upoštevanju posebnih določb člena 29(4) splošne uredbe;

(b) prejemkov, nastalih v okviru ukrepov finančnega inženirstva iz pravil 8, 9 in 10;

(c) prispevkov za sofinanciranje aktivnosti iz zasebnega sektorja, ki se pojavijo ob javnih prispevkih v finančnih tabelah ustrezne pomoči.

2. Prejemki pod točko 1 predstavljajo dohodek, ki zmanjšuje znesek sofinanciranja iz strukturnih skladov, potreben za zadevno aktivnost. Preden se izračuna udeležba strukturnih skladov in najpozneje do zaključka pomoči se v celoti ali sorazmerno odštejejo od upravičenih izdatkov aktivnosti, odvisno od tega, ali izhajajo v celoti ali le delno iz sofinanciranja aktivnosti.

Pravilo št. 3: finančni in drugi stroški ter pravni stroški

1. FINANČNE DAJATVE

Negativne obresti (ki niso izdatek za subvencije obrestne mere za zmanjšanje stroškov posojila za podjetja na podlagi odobrenega programa državne pomoči), stroški finančnih transakcij, devizne provizije in izgube ter drugi povsem finančni izdatki niso upravičeni do sofinanciranja iz strukturnih skladov. Stroški čezmejnih finančnih transakcij v okviru pomoči iz Peace II in pobud Skupnosti (Interreg III, Leader+, Equal in Urban II) so upravičeni do sofinanciranja iz strukturnih skladov po odbitku pozitivnih obresti na predplačila. Poleg tega so pri globalnih nepovratnih sredstvih stroški negativnih obresti, ki jih plača imenovani posrednik pred končnim plačilom, upravičeni do povračila po odbitku pozitivnih obresti na predplačila.

2. BANČNI STROŠKI ZA VODENJE RAČUNOV

Kadar je za sofinanciranje iz strukturnih skladov treba odpreti poseben račun ali račune za izvajanje aktivnosti, so bančni stroški za odprtje in vodenje računov upravičeni do povračila.

3. STROŠKI ZA PRAVNO SVETOVANJE, NOTARSKE TAKSE, STROŠKI ZA TEHNIČNO ALI FINANČNO STROKOVNO SVETOVANJE IN RAČUNOVODSKI ALI REVIZIJSKI STROŠKI

Ti stroški so upravičeni do povračila, če so neposredno povezani z aktivnostjo in potrebni za njeno pripravo ali izvedbo ali, pri računovodskih ali revizijskih stroških, če so povezani z zahtevami organa upravljanja.

4. STROŠKI GARANCIJ, KI JIH ZAGOTOVI BANKA ALI DRUGA FINANČNA INSTITUCIJA

Ti stroški so upravičeni do povračila v obsegu, ki ga kot garancijo zahteva nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti ali odločba Komisije o odobritvi pomoči.

5. GLOBE, FINANČNE KAZNI IN STROŠKI SODNEGA POSTOPKA

Ti izdatki niso upravičeni do povračila.

Pravilo št. 4: nakup rabljene opreme

Stroški nakupa rabljene opreme so upravičeni do sofinanciranja iz strukturnih skladov brez poseganja v uporabo strožjih nacionalnih predpisov pod naslednjimi tremi pogoji:

(a) prodajalec opreme da izjavo, v kateri je navedeno poreklo opreme, in potrdi, da v preteklih sedmih letih ni bila nabavljena s pomočjo nacionalnih nepovratnih sredstev ali nepovratnih sredstev Skupnosti;

(b) cena opreme ne presega njene tržne vrednosti in je nižja od stroškov za podobno novo opremo; in

(c) oprema ima tehnične značilnosti, potrebne za delovanje, ter izpolnjuje veljavne norme in standarde.

Pravilo št. 5: nakup zemljišča

1. SPLOŠNO PRAVILO

1.1 Stroški nakupa nezazidanega zemljišča so upravičeni do sofinanciranja iz strukturnih skladov brez poseganja v uporabo strožjih nacionalnih predpisov pod naslednjimi tremi pogoji:

(a) med nakupom zemljišča in cilji sofinancirane aktivnosti je neposredna povezava;

(b) razen v primerih iz točke 2 nakup zemljišča ne sme predstavljati več kakor 10 % skupnih upravičenih izdatkov aktivnosti, razen če je za pomoč, ki jo odobri Komisija, določen višji odstotek;

(c) pridobljeno je potrdilo neodvisnega usposobljenega cenilca ali pooblaščenega uradnega organa, da nabavna cena ne presega tržne vrednosti.

1.2 Pri programih pomoči na podlagi člena 87 Pogodbe se upravičenost za nakup zemljišča oceni glede na celoten program pomoči.

2. OKOLJEVARSTVENE AKTIVNOSTI

Pri okoljevarstvenih aktivnostih so izdatki upravičeni do povračila, če so izpolnjeni vsi spodaj navedeni pogoji:

- o nakupu je sprejeta pozitivna odločitev organa upravljanja,
- zemljišče je namenjeno za predvideno uporabo v obdobju, ki je določeno v navedeni odločbi,
- zemljišče ni za kmetijske namene, razen v ustrezno utemeljenih primerih, ki jih sprejme organ upravljanja,
- nakup opravi javna ustanova ali oseba javnega prava oziroma je opravljen v njenem imenu.

Pravilo št. 6: nakup nepremičnin

1. SPLOŠNO PRAVILO

Stroški nakupa nepremičnine, tj. že zgrajenih zgradb in zemljišč, na katerih so postavljene, so upravičeni do sofinanciranja iz strukturnih skladov brez poseganja v uporabo strožjih nacionalnih predpisov, če obstaja neposredna povezava med nakupom in cilji zadevne aktivnosti pod pogoji iz točke 2.

2. POGOJI ZA UPRAVIČENOST

2.1 Od neodvisnega usposobljenega cenilca ali pooblaščenega uradnega organa se pridobi potrdilo, da cena ne presega tržne vrednosti in ki bodisi potrjuje, da je zgradba v skladu z nacionalnimi predpisi, bodisi navaja točke, ki ne izpolnjujejo pogojev, kadar je predvideno, da bo končni upravičenec med aktivnostjo odpravil pomanjkljivosti.

2.2 Zgradba v zadnjih 10 letih ni prejela nacionalnih nepovratnih sredstev ali nepovratnih sredstev Skupnosti, s katerimi bi povzročili podvajanje pomoči pri sofinanciranju nakupa iz strukturnih skladov.

2.3 Nepremičnina se uporablja za namen in v obdobju, ki ga določi organ upravljanja.

2.4 Zgradba se lahko uporablja samo v skladu s cilji aktivnosti. Zlasti velja, da se sme uporabljati za nastanitev služb javne uprave le, če je taka uporaba v skladu z upravičenimi aktivnostmi zadevnega strukturnega sklada.

Pravilo št. 7: DDV ter drugi davki in dajatve

1. DDV ne predstavlja upravičenih izdatkov, razen kadar ga dejansko in dokončno nosi končni upravičenec ali posamezni prejemnik v okviru programov pomoči na podlagi člena 87 Pogodbe in pomoči, ki jih odobrijo organi, imenovani v državi članici. DDV, ki ga je mogoče na kakršen koli način izterjati, ne more veljati za upravičenega do povračila, četudi ga končni upravičenec ali posamezni prejemnik dejansko ne izterja. Pri ugotavljanju, ali DDV predstavlja upravičeni izdatek pri uporabi določb tega pravila, se ne upošteva javni ali zasebni status končnega upravičenca ali posameznega prejemnika.

2. DDV, ki ga končni upravičenec ali posamezni prejemnik ne more izterjati na podlagi uporabe posebnih nacionalnih predpisov, predstavlja upravičeni izdatek, če so ti predpisi v celoti v skladu s šesto Direktivo Sveta 77/388/EGS o DDV⁽¹⁾.

3. Kadar velja za končnega upravičenca ali posameznega prejemnika pavšalna shema iz naslova XIV šeste Direktive Sveta 77/388/EGS o DDV, se za namene točke 1 šteje, da je plačani DDV izterljiv.

4. Sofinanciranje Skupnosti nikakor ne sme presežati skupnih upravičenih izdatkov brez DDV, kar pa ne posega v določbe člena 29(6) splošne uredbe.

5. Drugi davki in dajatve (zlasti neposredni davki in prispevki iz plač za socialno varnost), ki izhajajo iz sofinanciranja strukturnih skladov, ne predstavljajo upravičenih izdatkov, razen kadar jih dejansko in dokončno nosi končni upravičenec ali posamezni prejemnik.

Pravilo št. 8: tvegani kapital in posojilni skladi

1. SPLOŠNO PRAVILO

Strukturni skladi lahko sofinancirajo kapital skladov tveganega kapitala in/ali posojilnih skladov ali skladov z deležem v tveganem kapitalu (v nadaljnjem besedilu "skladi") pod pogoji iz točke 2. V teh pravilih "skladi tveganega kapitala in posojilni skladi" pomenijo naložbene nosilce, ustanovljene izrecno za zagotavljanje lastniškega kapitala ali drugih oblik tveganega kapitala, vključno s posojili malim in srednjim podjetjem, opredeljenim v Priporočilu Komisije 96/280/ES⁽²⁾, kakor je bilo nazadnje spremenjeno s Priporočilom z dne 6. maja 2003. "Skladi z deležem v tveganem kapitalu" pomenijo sklade, ustanovljene za naložbe v več skladov tveganega kapitala in posojilnih skladov. Udeležbo strukturnih skladov v sklade lahko spremljajo sovlaganja ali jamstva drugih finančnih instrumentov Skupnosti.

¹ UL L 145, 13.6.1977, str. 1.

² UL L 107, 30.4.1996, str. 4.

2. POGOJI

2.1 Sofinancerji ali sponzorji sklada predložijo skrben poslovni načrt, ki med drugim podrobno določa ciljni trg, merila, pogoje financiranja, operativni proračun sklada, lastništvo in sofinanciranje partnerjev, strokovnost, pristojnost in neodvisnost vodstva, statut sklada, utemeljitev in nameravano uporabo prispevka strukturnih skladov, politiko prekinitve vlaganja in predpise o odpravi sklada, vključno s ponovno uporabo dobičkov, ki jih je mogoče pripisati prispevku iz strukturnih skladov. Organ upravljanja v okviru svoje pristojnosti skrbno oceni in spremlja izvedbo poslovnega načrta.

2.2 Sklad se ustanovi kot neodvisen pravni subjekt, za katerega veljajo sporazumi med delničarji, ali kot poseben sveženj financiranja v okviru obstoječih finančnih institucij. V zadnjem primeru za sklad velja poseben izvedbeni sporazum, spodbujajoč zlasti ohranjanje posebnih računov, ki razlikujejo nove vire, vložene v sklad (vključno s tistimi, ki jih prispevajo strukturni skladi), od tistih, ki so od začetka na voljo v okviru institucije. Vsi udeleženci v skladu dajo svoje prispevke v gotovini.

2.3 Komisija ne more postati partnerka ali delničarka sklada.

2.4 Za prispevek iz strukturnih skladov veljajo omejitve iz člena 29(3) in (4) splošne uredbe.

2.5 Skladi lahko vlagajo v mala in srednja podjetja le ob njihovi ustanovitvi, v zgodnjih fazah (vključno z izhodiščnim kapitalom) ali ob razširitvi zgolj v aktivnosti, za katere vodstvo sklada presodi, da so potencialno ekonomsko uspešne. Ocena uspešnosti naj upošteva vse vire dohodka zadevnih podjetij. Skladi ne vlagajo v podjetja v težavah v smislu smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah⁽¹⁾.

2.6 Treba je sprejeti preventivne ukrepe za zmanjšanje izkrivljanja konkurence pri tveganem kapitalu ali na trgu posojil. Zlasti dobički iz naložb v lastniški kapital in iz posojil (minus sorazmerni delež stroškov upravljanja) se lahko prednostno dodelijo delničarjem v zasebnem sektorju do stopnje prejemkov, ki je določena v delniškem sporazumu, in potem sorazmerno razdelijo med vse delničarje in strukturne sklade. Dobički sklada, ki jih je mogoče pripisati prispevku iz strukturnih skladov, se ponovno uporabijo za razvojne dejavnosti malih in srednjih podjetij na istem upravičenem območju.

2.7 Stroški upravljanja ne smejo presežati 5 % letnega povprečja vplačanega kapitala med trajanjem pomoči, razen če se po razpisu izkaže, da je potreben višji odstotek.

2.8 Ob zaključku dejavnosti je upravičeni izdatek sklada (končnega upravičenca) kapital sklada, ki je bil vložen ali posojen malemu ali srednjemu podjetju, vključno z nastalimi stroški upravljanja.

¹ UL C 288, 9.10.1999, str. 2.

2.9 Za prispevke strukturnih skladov in drugih javnih virov v sklade, pa tudi naložbe skladov v posamezna mala in srednja podjetja veljajo predpisi o državni pomoči.

3. PRIPOROČILA

3.1 Komisija priporoča standarde dobre prakse, določene v točkah 3.2 do 3.6, za sklade, v katere prispevajo strukturni skladi. Komisija bo pri preučevanju združljivosti sklada s predpisi o državni pomoči skladnost s temi priporočili upoštevala kot pozitivni element. Priporočila niso zavezujoča za upravičenost izdatkov.

3.2 Finančni prispevek zasebnega sektorja naj bi bil znaten in nad 30 %.

3.3 Skladi naj bodo dovolj veliki in naj pokrivajo dovolj veliko ciljno populacijo za zagotovitev, da so njihove dejavnosti potencialno ekonomsko uspešne, s terminskim načrtom, ki je združljiv s časom sodelovanja strukturnih skladov, in se osredotočajo na območja s tržnimi pomanjkljivostmi.

3.4 Časovna uskladitev vplačil kapitala v sklad naj bi bila enaka za strukturne sklade in delničarje ter sorazmerna z vpisanimi deleži.

3.5 Sklade naj upravljajo neodvisne strokovne skupine z zadostnimi poslovnimi izkušnjami, ki izkazujejo potrebno sposobnost in verodostojnost za upravljanje sklada tveganega kapitala. Skupine za upravljanje naj se izberejo na podlagi razpisnega postopka z upoštevanjem predvidene ravni honorarjev.

3.6 Skladi praviloma ne smejo kupovati večinskih deležev v podjetjih in naj zasledujejo cilj uresničitve vseh naložb v dobi delovanja sklada.

Pravilo št. 9: jamstveni skladi

1. SPLOŠNO PRAVILO

Strukturni skladi lahko sofinancirajo kapital jamstvenih skladov pod pogoji iz točke 2. V tem pravilu "jamstveni sklad" pomeni finančne instrumente, ki jamčijo za sklade tveganega kapitala in posojilne sklade v smislu pravila št. 8 ter za druge sheme financiranja tveganja malih in srednjih podjetij (vključno s posojili) pred izgubami, ki izhajajo iz njihovih naložb v mala in srednja podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu 96/280/ES, nazadnje spremenjenem s Priporočilom Komisije z dne 6. maja 2003. Skladi so lahko javno podprti vzajemni skladi, ki jih vpišejo mala in srednja podjetja, komercialno vodeni skladi s partnerji iz zasebnega sektorja ali v celoti javno financirani skladi. Udeležbo strukturnih skladov v skladih lahko spremljajo delna jamstva, ki jih zagotovijo drugi finančni instrumenti Skupnosti.

2. POGOJI

2.1 Sofinancerji ali sponzorji sklada predložijo skrben poslovni načrt enako kakor za sklade tveganega kapitala (pravilo št. 8), s potrebnimi prilagoditvami in podrobno

opredelitvijo ciljnega jamstvenega portfelja. Organ upravljanja v okviru svoje pristojnosti skrbno oceni in spremlja izvedbo poslovnega načrta.

2.2 Sklad se ustanovi kot neodvisen pravni subjekt, za katerega veljajo sporazumi med delničarji, ali kot poseben sveženj financiranja v okviru obstoječih finančnih institucij. V zadnjem primeru za "sklad" velja poseben izvedbeni sporazum, spodbujajoč zlasti ohranjanje posebnih računov, ki razlikujejo nove vire, vložene v sklad (vključno s tistimi, ki jih prispevajo strukturni skladi), od tistih, ki so od začetka na voljo v okviru institucije.

2.3 Komisija ne more postati partnerka ali delničarka sklada.

2.4 Skladi lahko jamčijo le za naložbe v dejavnosti, ki so ocenjene kot potencialno ekonomsko uspešne. Skladi ne zagotavljajo jamstev za podjetja v težavah v smislu smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah.

2.5 Vsak del prispevka strukturnih skladov, ki ostane po izplačilu jamstev, se ponovno uporabi za razvojne dejavnosti malih in srednjih podjetij na istem upravičenem področju.

2.6 Stroški upravljanja ne smejo presegati 2 % letnega povprečja vplačanega kapitala med trajanjem pomoči, razen če se po razpisu izkaže, da je potreben višji odstotek.

2.7 Ob zaključku aktivnosti je upravičeni izdatek sklada (končnega upravičenca) znesek vplačanega kapitala sklada, ki je na podlagi neodvisne revizije potreben za pokritje danih jamstev, vključno z nastalimi stroški upravljanja.

2.8 Za prispevke iz strukturnih skladov in drugih javnih virov v jamstvene sklade, pa tudi za jamstva, ki jih dajo taki skladi posameznim malim in srednjim podjetjem, veljajo predpisi o državni pomoči.

Pravilo št. 10: lizing

1. SPLOŠNO PRAVILO

Izdatki, ki nastanejo v zvezi z lizingom, so upravičeni do sofinanciranja iz strukturnih skladov ob upoštevanju pravil iz točk 2 do 4.

2. POMOČ PREK LIZINGODAJALCA

2.1 Lizingodajalec je neposredni prejemnik sofinanciranja Skupnosti, uporabljenega za zmanjšanje obrovov lizinga, ki jih plača lizingojemalec za sredstva, zajeta v pogodbi o lizingu.

2.2 Pogodbe o lizingu, za katere je izplačana pomoč Skupnosti, vključujejo možnost nakupa ali zagotavljajo minimalno obdobje lizinga, enako življenjski dobi sredstva, ki je predmet pogodbe.

2.3 Kadar pogodba o lizingu preneha pred iztekom minimalne dobe lizinga brez predhodne odobritve pristojnih organov, se lizingodajalec zaveže vrniti zadevnim

nacionalnim organom (v dobro ustreznega sklada) tisti del pomoči Skupnosti, ki ustreza preostanku dobe lizinga.

2.4 Nakup sredstva s strani lizingodajalca, podprt s prejetim računom ali računovodsko listino enakovredne dokazne vrednosti, predstavlja izdatek, upravičen do sofinanciranja. Največji znesek, ki je upravičen do sofinanciranja Skupnosti, ne presega tržne vrednosti sredstva v lizingu.

2.5 Stroški, povezani s pogodbo o lizingu (zlasti davek, marža lizingodajalca, stroški refinanciranja obresti, režijski stroški, zavarovalne takse), ki niso izdatki iz točke 2.4, niso upravičeni izdatki.

2.6 Pomoč Skupnosti, plačana lizingodajalcu, se v celoti uporabi v korist lizingojemalca tako, da se vsi obroki lizinga med trajanjem lizinga enotno zmanjšajo.

2.7 Lizingodajalec prikaže, da bo korist iz pomoči Skupnosti v celoti prenesena na lizingojemalca s prikazom razčlenitve obrokov lizinga ali z drugo metodo, ki daje enakovredno zagotovilo.

2.8 Stroški iz točke 2.5, uporaba kakršnih koli davčnih koristi, ki izhajajo iz dejavnosti lizinga, in drugi pogodbeni pogoji so enakovredni tistim, ki se uporabljajo, kadar ni nobene finančne pomoči Skupnosti.

3. POMOČ LIZINGOJEMALCU

3.1 Lizingojemalec je neposredni prejemnik sofinanciranja Skupnosti.

3.2 Obroki lizinga, ki jih lizingojemalec plača lizingodajalcu in so podprti s prejetim računom ali računovodsko listino enakovredne dokazne vrednosti, predstavljajo izdatek, upravičen do sofinanciranja.

3.3 Pri pogodbah o lizingu, ki vključujejo možnost nakupa ali predvidevajo minimalno dobo lizinga, enako življenjski dobi sredstva, ki je predmet pogodbe, največji znesek, ki je upravičen do sofinanciranja Skupnosti, ne presega tržne vrednosti sredstva v lizingu. Drugi stroški, povezani s pogodbo o lizingu (davki, marža lizingodajalca, stroški refinanciranja obresti, režijski stroški, zavarovalne takse itd.), niso upravičeni izdatki.

3.4 Pomoč Skupnosti v zvezi s pogodbami o lizingu, navedena pod točko 3.3, se plača lizingojemalcu v eni tranši ali več glede na dejansko plačane obroke lizinga. Kadar trajanje pogodbe o lizingu presega končni datum za upoštevanje plačila v okviru pomoči Skupnosti, se kot upravičeni štejejo le izdatki v zvezi z zapadlimi obroki lizinga, ki jih je lizingojemalec plačal do končnega datuma za plačilo pomoči.

3.5 Pri pogodbah o lizingu, ki ne vsebujejo možnosti nakupa in katerih trajanje je krajše od življenjske dobe sredstva, ki je predmet pogodb o lizingu, so obroki lizinga upravičeni do sofinanciranja Skupnosti v sorazmerju z dobo upravičene aktivnosti. Vendar mora biti lizingojemalec sposoben dokazati, da je bil lizing najgospodarnejša metoda za pridobitev

uporabe opreme. Kadar bi bili stroški nižji, če bi bila uporabljena nadomestna metoda (na primer najem opreme), se dodatni stroški odštejejo od upravičenih izdatkov.

3.6 Države članice lahko za določanje upravičenih izdatkov po točkah 3.1 do 3.5 uporabijo strožje nacionalne predpise.

4. PRODAJA IN POVRATNI LIZING

Obroki lizinga, ki jih plača lizingojemalec na podlagi sheme prodaje in povratnega lizinga, so lahko upravičeni izdatki po pravilih iz točke 3. Stroški pridobitve sredstva niso upravičeni do sofinanciranja Skupnosti.

Pravilo št. 11: stroški, nastali pri upravljanju in izvajanju strukturnih skladov

1. SPLOŠNO PRAVILO

Stroški držav članic, nastali pri upravljanju, izvajanju, spremljanju in nadzoru strukturnih skladov, niso upravičeni do sofinanciranja, razen če so predvideni v točki 2 in spadajo v kategorije iz točke 2.1.

2. KATEGORIJE UPRAVLJANJA, IZVAJANJA, SPREMLJANJA IN NADZORA IZDATKOV, UPRAVIČENE DO SOFINANCIRANJA

2.1 Naslednje kategorije izdatkov so upravičene do sofinanciranja v okviru pomoči pod pogoji iz točk 2.2 do 2.7:

- izdatki, povezani s pripravo, izbiro, oceno in spremljanjem pomoči in aktivnosti (vendar brez izdatkov za pridobitev in namestitve računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje in vrednotenje),
- izdatki za seje nadzornih odborov in pododborov v zvezi z izvajanjem pomoči. Ti izdatki lahko vključujejo stroške strokovnjakov in drugih udeležencev v teh odborih, vključno z udeleženci iz tretjih držav, kadar predsednik takih odborov meni, da je njihova navzočnost bistvena za učinkovito izvajanje pomoči,
- izdatki za revizije in preverjanje aktivnosti na kraju samem.

2.2 Izdatki za plače, vključno s prispevki za socialno varnost, so upravičeni do povračila le v naslednjih primerih:

(a) državni uradniki ali drugi javni uslužbenci, ki so s pisno odločbo pristojnega organa začasno premeščeni na izvajanje nalog iz točke 2.1;

(b) drugo osebje, zaposleno za izvajanje nalog iz točke 2.1.

Obdobje začasne premestitve ali zaposlitve ne more presegati končnega datuma za upravičenost izdatkov, določenega v odločbi o odobritvi pomoči.

2.3 Prispevek strukturnih skladov za izdatke pod točko 2.1 je omejen na največji znesek, ki bo določen za pomoč, odobreno v Komisiji, ter ne presega omejitev iz točk 2.4 in 2.5.

2.4 Za vso pomoč razen za pobude Skupnosti, za posebni program PEACE II in inovativne aktivnosti je meja vsota naslednjih zneskov:

– 2,5 % od dela skupnega prispevka strukturnih skladov do vključno 100 milijonov EUR,

– 2 % od dela skupnega prispevka strukturnih skladov, ki presega 100 milijonov EUR, vendar je manjši kakor ali enak 500 milijonov EUR,

– 1 % od dela skupnega prispevka strukturnih skladov nad 500 milijonov EUR do vključno 1000 milijonov EUR,

– 0,5 % od dela skupnega prispevka strukturnih skladov nad 1000 milijonov EUR.

2.5 Meja za pobude Skupnosti, inovativne aktivnosti in posebni program PEACE II znaša 5 % skupnega prispevka strukturnih skladov. Kadar taka pomoč vključuje sodelovanje več kakor ene države članice, se lahko ta omejitev zviša, tako da se upoštevajo višji stroški upravljanja in izvajanja, in se bo določila z odločbo Komisije.

2.6 Skupni prispevek strukturnih skladov za izračunavanje zneska omejitev iz točk 2.4 in 2.5 je skupna vsota, določena za vsako pomoč, ki jo odobri Komisija.

2.7 Izvajanje točk 2.1 do 2.6 tega pravila je dogovorjeno med Komisijo in državami članicami ter določeno v pomoči. Stopnja prispevka se določi v skladu s členom 29(7) splošne uredbe. Zaradi spremljanja bodo stroški iz 2.1 predmet posebnega ukrepa ali podukrepa v okviru tehnične pomoči.

3. DRUGI STROŠKI V OKVIRU TEHNIČNE POMOČI

Za aktivnosti, ki se lahko sofinancirajo v okviru tehnične pomoči in niso našteve v točki 2 (na primer študije, seminarji, informativne akcije, vrednotenje ter pridobitev in namestitve računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje in vrednotenje), ne veljajo pogoji iz točk 2.4 do 2.6. Izdatki za plače državnih uradnikov ali drugih javnih uslužbencev pri izvajanju teh aktivnosti niso upravičeni do povračila.

4. IZDATKI JAVNE UPRAVE V ZVEZI Z IZVAJANJEM AKTIVNOSTI

Naslednji izdatki javne uprave so upravičeni do sofinanciranja zunaj tehnične pomoči, če se nanašajo na izvajanje predvidene aktivnosti, ki ne izhaja iz predpisanih pristojnosti javnih organov ali njihovih tekočih nalog upravljanja, spremljanja in nadzora:

(a) stroški strokovnih storitev, ki jih opravlja javna služba pri izvajanju aktivnosti. Stroški se morajo bodisi zaračunati končnemu upravičencu (javnemu ali zasebnemu) bodisi potrditi z listinami enakovredne dokazne vrednosti, da je mogoča ugotovitev dejanskih stroškov, ki jih je zadevna javna služba plačala v zvezi z navedeno aktivnostjo;

(b) stroški izvajanja aktivnosti, vključno z izdatki, povezanimi z zagotavljanjem storitev, ki bremenijo javni organ, ki je sam končni upravičenec in izvaja aktivnost za svoj račun brez najemanja zunanjih strokovnjakov ali drugih podjetij. Zadevni izdatki se morajo nanašati na izdatke, dejansko in neposredno plačane za sofinancirano aktivnost, in morajo biti potrjeni z listinami, da je mogoča ugotovitev dejanskih stroškov, ki jih je zadevna javna služba plačala v zvezi z navedeno aktivnostjo.

Pravilo št. 12: upravičenost aktivnosti glede na lokacijo

1. SPLOŠNO PRAVILO

Praviloma so aktivnosti, ki se sofinancirajo iz strukturnih skladov, locirane v regiji, na katero se nanaša pomoč.

2. IZJEMA

2.1 Kadar bo regija, na katero se bo pomoč nanašala, v celoti ali delno imela koristi od aktivnosti zunaj te regije, lahko organ upravljanja sprejme to aktivnost za sofinanciranje, če so izpolnjeni pogoji iz točk 2.2 do 2.4. V drugih primerih je lahko aktivnost sprejeta kot upravičena do sofinanciranja po postopku iz točke 3. Za aktivnosti, ki se financirajo na podlagi finančnega instrumenta za usmerjanje ribištva (FIUR), je treba vedno ravnati po postopku iz točke 3.

2.2 Aktivnost mora biti locirana na območju NUTS III v državi članici, ki neposredno meji na regijo, na katero se nanaša pomoč.

2.3 Največji možni upravičeni izdatki za aktivnost se določijo sorazmerno z deležem koristi iz aktivnosti, predvidene za regijo, in temeljijo na vrednotenju neodvisnega organa upravljanja. Koristi se ocenijo ob upoštevanju posebnih ciljev pomoči in njihovega pričakovanega vpliva. Aktivnost ne more biti sprejeta za sofinanciranje, kadar je delež koristi manjši od 50 %.

2.4 Za vsak ukrep pomoči upravičeni izdatki za aktivnosti, sprejete v skladu s točko 2.1, ne smejo presežati 10 % skupnih upravičenih izdatkov za ukrep. Poleg tega upravičeni izdatki za vse aktivnosti v okviru pomoči, sprejete po točki 2.1, ne smejo presežati 5 % skupnih upravičenih izdatkov pomoči.

2.5 Aktivnosti, ki jih sprejme organ upravljanja po točki 2.1, se navedejo v letnih in končnih poročilih o izvajanju pomoči.

3. DRUGI PRIMERI

Pri aktivnostih, ki so locirane zunaj regije, na katero se nanaša pomoč, vendar ne izpolnjujejo pogojev iz točke 2, in aktivnostih, ki se financirajo iz FIUR, mora sprejetje posameznih aktivnosti za sofinanciranje v posameznem primeru predhodno odobriti Komisija na podlagi zahteve države članice, pri čemer se upoštevajo bližina aktivnosti regiji, predvidena stopnja koristi za regijo in znesek izdatkov v razmerju do skupnih

izdatkov v okviru ukrepa in v okviru pomoči. Pri pomoči, ki se nanaša na najbolj oddaljene regije, se uporablja postopek iz te točke.

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 1685/2000	Uredba o spremembi
Člen 1	Člen 1, spremenjen
Člen 2	Člen 2, spremenjen
Priloga	Priloga I
Člen 1	Pravilo 1, spremenjeno
Točka 1.1	Točka 1.1, spremenjena
	Točka 1.3, nova
Točka 1.3	Točka 1.4
Točka 1.4	Točka 1.5
Točka 1.5	Točka 1.6
Točka 1.6	Točka 1.7
Točka 1.7	Točka 1.8
Točka 1.8	Točka 1.9
Točka 1.9	Točka 1.10
Točka 2	Točka 2, spremenjena
Točka 3	Točka 3, nespremenjena
Člen 2	Pravilo 2, nespremenjeno
Člen 3	Pravilo 3, spremenjeno
Točka 1	Točka 1, spremenjena
Točke 2 do 5	Točke 2 do 5, nespremenjene
Člen 4	Pravilo 4, nespremenjeno
Člen 5	Pravilo 5, nespremenjeno
Člen 6	Pravilo 6, nespremenjeno
Člen 7	Pravilo 7, spremenjeno
Točka 1	Točka 1, spremenjena
	Točka 2, nova
Točka 2	Točka 3, spremenjena
Točka 3	Točka 4, spremenjena
Točka 4	Točka 5, spremenjena
Člen 8	Pravilo 8, nespremenjeno
Člen 9	Pravilo 9, nespremenjeno
Člen 10	Pravilo 10, nespremenjeno
Člen 11	Pravilo 11, nespremenjeno
Člen 12	Pravilo 12, nespremenjeno
	Priloga II, nova